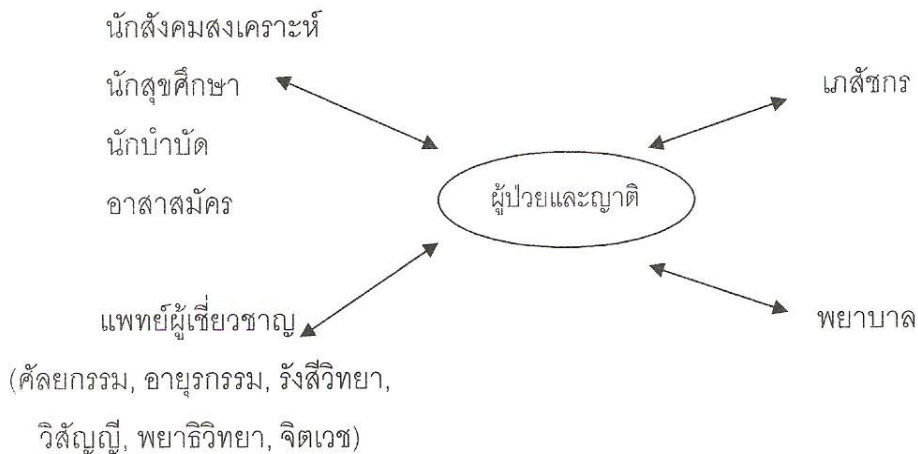

การใช้ยาเคมีบำบัดในการรักษาผู้ป่วยโรคมะเร็ง พญ.ภัทรพิมพ์ สรรพวีรวงศ์

หน่วยมะเร็งวิทยา ภาควิชาอายุรศาสตร์ โรงพยาบาลสงขลานครินทร์

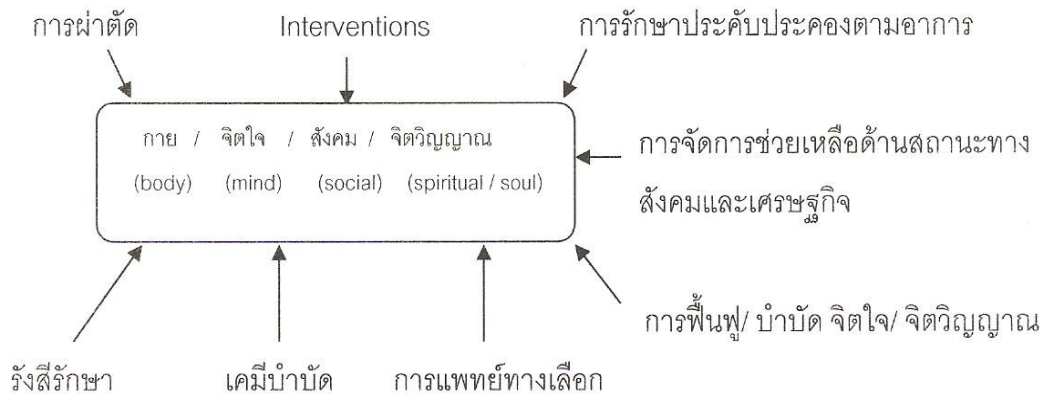
27 กุมภาพันธ์ 2547

โรคมะเร็งเป็นสาเหตุการตายอันดับต้นในประชากรไทย จึงมีความสำคัญที่บุคลากรทางสาธารณสุข ผู้ดูแลรักษาผู้ป่วยจะต้องมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับโรคมะเร็งแต่ละชนิด รวมถึงวิธีการรักษาในด้านต่างๆเป็นอย่างดี เพื่อให้เกิดผลดีที่สุดต่อผู้ป่วยและญาติแบบองค์รวมได้แก่ ทางกาย จิตใจ สังคม และจิตวิญญาณ ดังนั้นการประสานงานของทีมสหสาขาวิชาชีพในการดูแลรักษาผู้ป่วยโรคมะเร็งจึงสมควรจัดให้มีขึ้น

การรักษาผู้ป่วยโรคมะเร็งด้วยยาเคมีบำบัดได้มีการใช้อย่างแพร่หลายและพัฒนาอย่างต่อเนื่องมาเป็นเวลากว่าครึ่งศตวรรษทั้งเป็นการรักษาเดี่ยวหรือร่วมกับการรักษาด้วยวิธีอื่น ซึ่งการรักษาด้วยยาเคมีบำบัดนี้ให้ผลดีในการกำจัดเซลล์มะเร็งให้หมดไป หรือทำให้ปริมาณเซลล์มะเร็งในร่างกายของผู้ป่วยลดลง โดยขึ้นอยู่กับชนิดและระยะของโรคมะเร็งนั้นๆ แต่ก็มีผลข้างเคียงต่อเซลล์หรืออวัยวะที่ปกติด้วย บุคลากรผู้ดูแลรักษาผู้ป่วยด้วยยาเคมีบำบัดจึงจำเป็นต้องทราบถึงข้อมูลพื้นฐาน การเตรียมและการให้ยา ตลอดจนผลข้างเคียงและวิธีจัดการได้อย่างเหมาะสม

แนวทางการดูแลรักษาผู้ป่วยโรคมะเร็งในปัจจุบัน

บทบาทของยาเคมีบำบัดในการรักษาโรคมะเร็งในปัจจุบัน

การให้ยาเคมีบำบัดเป็นการรักษาเพื่อหวังผลให้เกิดในทุกระบบของร่างกาย (systemic therapy) หรือเฉพาะที่ (local therapy) สามารถแบ่งประเภทของการใช้เคมีบำบัดเป็น

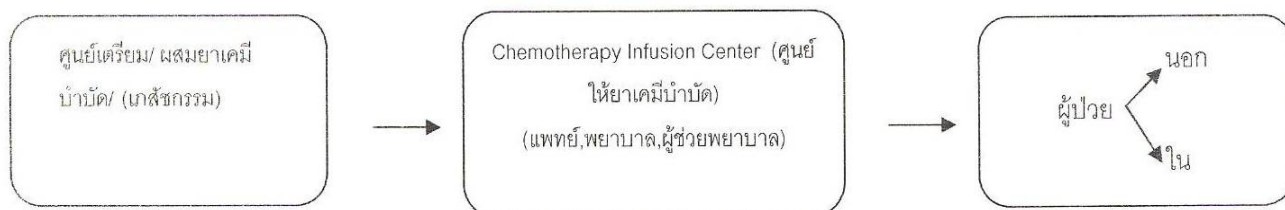
1. Induction chemotherapy ได้แก่ การใช้เคมีบำบัดเป็นการรักษาหลักอย่างแรกในโรคมะเร็งระยะ advanced ซึ่งไม่มีการรักษาอื่นที่ทำได้
2. Adjuvant chemotherapy ได้แก่ การใช้เคมีบำบัดเป็นการรักษาร่วมตามหลังวิธีการรักษาเฉพาะที่ อย่างอื่น เช่น การผ่าตัด หรือ การฉายแสง เพื่อที่จะป้องกันการกลับเป็นซ้ำของโรคมะเร็ง
3. Neoadjuvant chemotherapy ได้แก่ การใช้เคมีบำบัดเป็นการรักษาร่วมโดยให้ก่อนวิธีการรักษาเฉพาะที่ เพื่อสามารถให้การรักษาเฉพาะที่ได้ตามหลัง หรือเพื่อหลีกเลี่ยงอันตรายต่ออวัยวะสำคัญที่อาจเกิดได้จากการรักษาเฉพาะที่เป็นอย่างแรก
4. Local chemotherapy ได้แก่ การใช้เคมีบำบัดเฉพาะที่ในอวัยวะที่มีรอยโรคมะเร็งเช่น intrathecal, intrathoracic, intraperitoneal เป็นต้น

การประเมินการตอบสนองต่อการรักษาด้วยยาเคมีบำบัด มักจะประเมินหลังจากการให้ยาทุก 2-3 รอบ (cycles) โดยวิธีการตรวจร่างกายเพื่อวัดขนาดก้อน หรือการใช้การตรวจทางรังสีวินิจฉัย (imaging) หรือการทำหัตถการอื่น ๆ เช่น endoscopy โดยผลการตอบสนองสามารถแบ่งได้เป็น

1. Complete response ได้แก่ ขนาดก้อนยุบลงหมด
2. Partial response ได้แก่ ขนาดก้อนยุบลงมากกว่าหรือเท่ากับ 50% แต่ยังมีก้อนอยู่
3. Stable disease ได้แก่ ขนาดก้อนยุบลงไม่ถึง 50% หรือโตขึ้นไม่เกิน 25%
4. Progressive disease ได้แก่ ขนาดก้อนโตขึ้นมากกว่า 25%

การบริหารจัดการเคมีบำบัดให้แก่ผู้ป่วยโรคมะเร็ง

ในระบบที่ได้มาตรฐานนั้นการเตรียมและให้ยาเคมีบำบัดแก่ผู้ป่วยควรจะอยู่ในความดูแลของบุคลากรที่มีความรู้และได้รับการอบรมอย่างถูกต้องได้แก่ เภสัชกร พยาบาล หรือแพทย์ เป็นต้น เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน ทั้งต่อผู้เตรียมและต่อผู้ป่วยมากที่สุด

องค์ประกอบของการเตรียมและให้ยาเคมีบำบัด

1. บุคลากร (เภสัชกร, พยาบาล, แพทย์, ผู้ช่วย)
2. อุปกรณ์: เครื่องมือในการเตรียมและให้ยา
3. วิธีการเตรียม (เทคนิค)
4. สภาพแวดล้อมในการทำงาน
5. ระบบบริหารจัดการ

ข้อมูลที่บุคลากรผู้เตรียมและให้ยาเคมีบำบัดควรทราบก่อนให้ยาเคมีบำบัดแก่ผู้ป่วย

1. การวินิจฉัยโรค รวมถึงประวัติการเจ็บป่วยอื่นๆของผู้ป่วย
2. ประวัติการแพ้ยาของผู้ป่วย
3. จุดมุ่งหมายของการให้ยาเคมีบำบัด (adjuvant, curative, palliative)
4. ตาราง / protocol ของยาเคมีบำบัดที่จะให้
5. ผลข้างเคียงของยาเคมีบำบัดที่จะให้
6. ประเภทของยาเคมีบำบัดที่จะให้ (vesicant / irritant potential)
7. ข้อพึงระวังรวมถึงการดูแลเป็นพิเศษในการใช้ยาเคมีบำบัดนั้นๆ
8. ผลการตรวจเลือดที่สำคัญก่อนให้ยาเคมีบำบัด (Labs พื้นฐานได้แก่ CBC, BUN, Cr, Electrolyte เป็นต้น)
9. ความรู้และความเข้าใจของผู้ป่วยและญาติเกี่ยวกับการรักษาด้วยเคมีบำบัด รวมถึงความสามารถที่จะจัดการกับผลข้างเคียงในเบื้องต้น
10. การให้ความยินยอมของผู้ป่วยต่อการรักษาด้วยเคมีบำบัด

การทบทวน Chemotherapy Order ควรทำโดยบุคลากร 2 คน เช็คและเซ็นชื่อร่วมกันและควรประกอบด้วย

1. ชื่อผู้ป่วย , H.N. , สูตยาเคมีบำบัดที่จะให้
2. น้ำหนัก, ส่วนสูง, body surface area (BSA) ของผู้ป่วย
3. ชื่อยาเคมีบำบัด (ควรใช้เป็น Generic name โดยอาจวงเล็บ Trade name เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันของผู้
สั่งและผู้เตรียม / ให้ยา
4. ปริมาณยาที่ใช้เป็น dosage / m² และ total dose
5. อัตราเร็วของการให้ยา (rate of administration)
6. ความถี่ของการให้ยา (frequency)
7. วิธีการบริหารยา (route) เช่น ทาง I.V., Oral
8. ลักษณะของยาที่เตรียม: ความเข้มข้นและสารใช้ละลายที่เหมาะสม (อ้างอิงจากเอกสารกำกับยา)
9. Premedication (ยาป้องกันอาเจียน, ยาป้องกัน hypersensitivity, ยาอื่นๆที่จำเพาะต่อยาเคมีบำบัดแต่ละชนิด), hydration, diuresis, electrolyte supplementation, ลำดับยาก่อนหลัง
10. ลายเซ็นของแพทย์ผู้สั่งยา

อุปกรณ์ป้องกันสำหรับผู้เตรียมในการเตรียมยาเคมีบำบัด

1. เสื้อกาวน์ : ปิดด้านหน้า, แขนยาว, แขนมียางยึดหรือ cuffs
2. หน้ากาก (mask)
3. ถุงมือ disposable, powder-free , ใส่ 2 ชั้น (optional) ควรเปลี่ยนถุงมือหลังจากการใช้งานแต่ละครั้ง หรือเมื่อฉีกขาด ทะลุ หรือ ยาก หรือเมื่อใส่ไปแล้วนาน 30 นาทีขึ้นไป
4. แว่นตา (goggles)
5. หมวก : optional

อุปกรณ์ในการเตรียมและให้ยาเคมีบำบัด

1. กระจกครอบกันเปื้อน disposable
2. สำลึชุปแอลกอฮอล์, ผ้าก๊อซ
3. เข็ม, Syringes: ขนาดใหญ่พอกับปริมาณยาที่ต้องผสม, ไม่ควรบรรจุเกิน 75% ของปริมาตรทั้งหมด, มีปลอกฝาปิดขณะเคลื่อนย้าย

4. I.V.sets : ควร flush สายด้วยน้ำเกลือที่ไม่มียาเคมีบำบัดผสมอยู่ก่อน ขณะเริ่มแทงเส้นให้ผู้ป่วย
เมื่อแน่ใจว่าไม่มี extravasation แล้วจึงค่อยต่อให้ยาเคมีบำบัดและ flush อีกครั้งเมื่อยาเคมี
บำบัดหมด
5. I.V.Solutions
6. ภาชนะบรรจุจะจากการเตรียมยาเคมีบำบัด : แยกสำหรับวัสดุมีคมและวัสดุไม่มีคม, มีฝาปิด
แข็งแรงทนทานป้องกันการรั่วหรือแตกทะลุ และมีป้ายติดว่าเป็นขยะจากยาเคมีบำบัด
7. ป้ายฉลากติดชื่อยา, ชื่อผู้ป่วย

**ประเภทของยาเคมีบำบัดเมื่อแบ่งตามปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นกับเนื้อเยื่อเมื่อมีการรั่วออกนอกเส้นเลือด
ได้แก่**

1. **Irritant cytotoxic agents** คือ สารที่ก่อให้เกิดการอักเสบเฉพาะที่แต่ไม่ทำให้เกิดเนื้อเยื่อเน่าตาย
(tissue necrosis) ตัวอย่างเช่น carmustine, cisplatin, dacarbazine , etoposide, fluorouracil,
liposomal doxorubicin, mithramycin, mitoxantrone, paclitaxel, streptozocin, vinorelbine
2. **Vesicant cytotoxic agents** คือ สารที่สามารถก่อให้เกิดแผลพุพอง (blistering) หรือเนื้อเยื่อเน่าตาย
(tissue necrosis) ตัวอย่างเช่น dactinomycin, daunorubicin, doxorubicin, epirubicin, idarubicin,
mechlorethamine (nitrogen mustard), mitomycin C, vinblastine, vincristine, vindesine ยกกลุ่ม
vesicant นี้ ถ้าให้เป็น continuous infusion ควรจะต้องให้ทาง central line

อาการและอาการแสดงที่พบขึ้นกับประเภทของยาเคมีบำบัด

- **Irritant cytotoxic agents** : ปวดแสบร้อน , ผิวหนังสีแดงขึ้น(บางครั้ง) , โดยไม่มี necrosis
- **Vesicant cytotoxic agents** : ปวดที่ผิวหนังบริเวณที่รั่วมากและทันที , บวมแดงเจ็บมากอยู่
หลายชั่วโมง , ผิวหนังบริเวณที่รั่วแข็งขึ้นอย่างชัดเจนและเป็นอยู่นานหลายวัน, มี necrosis และ
กลายเป็นแผลได้ 30% และอยู่นาน 1-4 สัปดาห์ , มักไม่หายเองเป็นปกติ

การเลือกตำแหน่งให้ยาเคมีบำบัดทาง I.V.

1. ยาชนิด vesicant ควรให้ทาง central line ถ้าให้เป็น continuous infusion
2. ตรวจสอบเส้นเลือดที่เหมาะสมและถามความต้องการของผู้ป่วย
3. หลีกเลี่ยงบริเวณที่มี lymphatic drainage ไม่ดี เช่น บริเวณที่มี lymph node dissection,
phlebitis, invading neoplasm , hematoma, การอักเสบ, sclerosed, บริเวณที่มี venous
circulation ไม่ดี , ขาหรือเท้า, ตำแหน่งที่ distal ต่อตำแหน่งที่เพิ่งเจาะเลือดไป, ข้อมือ , ข้อศอก
เป็นต้น
4. ถ้าต้องให้ I.V. หลายตำแหน่ง ให้เริ่มที่ส่วนปลายก่อน (เช่นมือ) เข้าสู่ส่วนต้นกว่า (เช่นแขน)

แนวทางการให้ยาเคมีบำบัด

1. ระบบตรวจสอบ 3 ชั้นตอน (Triple check strategy): แพทย์, เภสัชกร, พยาบาล
2. I.V. access : พยาบาล
3. ข้อพึงระวังพิเศษสำหรับยาเคมีบำบัดบางชนิด : light protection , cytoprotective agents
4. Pre & Post chemotherapy medication and hydration
5. การเฝ้าระวังผลข้างเคียง, ภาวะแทรกซ้อนที่เกิดจากยาเคมีบำบัด

Chemotherapy safety precaution

ระบบตรวจสอบ 3 ชั้นตอน (Triple Check Strategy)

1. แพทย์ผู้สั่งยา
2. ผู้เตรียมยา (แพทย์, พยาบาล, เภสัชกร)
3. แพทย์/ พยาบาล ผู้ให้ยา

ความผิดพลาดที่พบบ่อยจากการเตรียม/ ให้ยาเคมีบำบัด

1. I.V. access ตัน , รั่วออกนอกเส้นเลือด (clot, extravasation)
2. ยาเคมีบำบัดหก, กระเด็น (spillage)
3. การแพ้ยาเคมีบำบัด(hypersensitivity)

ยาเคมีบำบัดรั่วออกนอกเส้นเลือด (extravasation) : บอกให้ผู้ป่วยแจ้งให้ทราบทันทีที่รู้สึกปวดแสบ ร้อนหรือมีอาการบวมแดงบริเวณที่ให้ยาเคมีบำบัด

อาการ “FLARE”

- มีอาการคัน และ แดง (patchy erythema) ตามแนวเส้นเลือดดำ
- หายเองภายใน 30 นาที โดยไม่มีความผิดปกติหลงเหลือให้เห็น
- ไม่ได้บ่งถึงการรั่วออกนอกเส้นเลือดของยา
- พบได้ 3% ของการให้ยาเคมีบำบัดทางเส้นเลือดดำ

การจัดการกับยาเคมีบำบัดที่รั่วและสะสมในผิวหนัง (subcutaneous infiltration ของ vesicant drugs)

1. หยุดยาเคมีบำบัดและน้ำเกลืออื่นๆที่ให้อยู่ทันที ถ้าผู้ป่วยมีอาการปวดหรือบวมบริเวณเส้นเลือดที่ให้ยา

2. disconnect I.V. และพยายามดูดเลือดหรือของเหลวออกจากผิวหนังบริเวณนั้นให้มากที่สุด โดยใช้ syringe 5 ml. ต่อเข้ากับ set I.V. หรือ catheter ที่ใช้อยู่ในขณะนั้น (Original indwelling or catheter)
3. รายงานแพทย์ผู้เกี่ยวข้อง
4. ประคบเย็นในทุกกรณี ยกเว้นถ้าเป็นยากกลุ่ม vinca alkaloids รั่วให้ประคบร้อน (dry warm) **ระยะเวลาการประคบ** นานครั้งละ 30 – 60 นาที เมื่อเริ่มต้น จากนั้นลดเวลาลงเหลือครั้งละ 15 นาที อย่างน้อยวันละ 4 ครั้ง และทำไปนาน 24- 48 ชั่วโมง
5. พักการใช้งานของกล้ามเนื้อบริเวณนั้นและยกอวัยวะส่วนที่มีเคมีบำบัดรั่วให้สูงกว่าอวัยวะส่วนอื่น นาน 24-48 ชั่วโมง และหลีกเลี่ยงการกดทับบนบริเวณดังกล่าว
6. พิจารณา antidote (เป็นทางเลือก, ถ้ามียา) ได้แก่
 - Vinca alkaloids : 150 u (1ml) of hyaluronidase within 1 hour of extravasation
 - Nitrogen mustard และ cisplatin : sodium thiosulfate
 - Doxorubicin and other vesicant drugs : dimethyl sulfoxide (DMSO)
7. ประเมินบริเวณที่เกิดยาเคมีบำบัดรั่วซ้ำ ภายใน 24-48 ชั่วโมง หลังเกิดเหตุ
8. surgical debridement: สำหรับแผลที่ใหญ่บริเวณมือหรือข้อมือที่อาการแย่ลงอย่างชัดเจนหลังจาก 48 ชั่วโมงไปแล้ว หรือในกรณีที่ยังคงมีอาการปวดต่อเนื่องไม่ดีขึ้น นาน 1-2 สัปดาห์

การจัดการกับของเสีย/ สิ่งคัดหลั่งจากผู้ป่วยที่ได้รับยาเคมีบำบัด

1. ใช้ standard / universal precautions โดยให้มีผลใช้ปฏิบัติระหว่างที่ผู้ป่วยได้รับยาและภายใน 48 ชั่วโมงหลังจาก dose สุดท้ายของยาเคมีบำบัด
2. ผู้ที่ต้องจัดการกับของเสีย/ สิ่งคัดหลั่งให้ใส่เสื้อกาวน์และถุงมือ
3. ภาชนะใส่ของเสีย/ สิ่งคัดหลั่งของผู้ป่วยควรมีฝาปิด
4. ผู้ป่วยที่ใส่ pampurse ควรเปลี่ยนให้บ่อยขึ้นและทำความสะอาดผิวหนังบริเวณนั้นให้ดี อาจทา ointment/ gel เพื่อป้องกัน chemical burn
5. ราดน้ำซักโครก 2 ครั้ง หลังจาก que ผู้ป่วยใช้ห้องน้ำ หรือหลังจากทิ้งของเสียจากผู้ป่วย
6. ผ้าปูที่นอนแยกซักเหมือนขยะติดเชื้อ

อุบัติเหตุต่อบุคลากรผู้เตรียม/ให้ยาเคมีบำบัด เข็มดำ / ยากระเด็นเข้าตาหรือผิวหนัง

การจัดการ

- ถอดถุงมือหรือเสื้อผ้าที่เป็นยาเคมีบำบัดออกทันที
- ล้างบริเวณของร่างกายที่สัมผัสกับยาเคมีบำบัดด้วยน้ำสะอาดหรือ isotonic solution ปริมาณมาก, สำหรับการล้างตา ควรทำอย่างน้อย 15 นาที โดยเปิดเปลือกตาออกและกลอกลูกตาไปมาขณะล้าง
- พบแพทย์เพื่อการตรวจรักษาเพิ่มเติม โดยเร็วที่สุด หลังจากล้างชำระบริเวณที่ปนเปื้อนแล้ว
- รายงานให้ผู้บังคับบัญชารับทราบ

การจัดการกรณียาเคมีบำบัดหก (chemotherapy spillage)

- กันคนให้ห่างจากบริเวณที่ยาเคมีบำบัดหกทันที
- บุคลากรที่จะทำความสะอาดบริเวณนั้นต้องสวมใส่ชุดและอุปกรณ์ป้องกันก่อนทุกครั้ง
- วางกระดาษหรือผ้าซับให้คลุมปิดบนบริเวณที่ยาหกทั้งหมด แต่อย่าสัมผัสกับยาที่หก
- กวาดหรือโกยยาที่หกและอุปกรณ์ทั้งหมดลงในถุงขยะเฉพาะสำหรับขยะจากเคมีบำบัด, ระวังการบาดเจ็บจากเศษแก้ว
- ทำความสะอาดบริเวณที่ยาหก ด้วยน้ำยาทำความสะอาด 2-3 ครั้ง

อาการแพ้ที่เกิดจากยาเคมีบำบัด (Hypersensitivity Reactions)

- อุบัติการณ์: 5-20 % ในยาเฉพาะกลุ่ม
- ส่วนใหญ่เกิดในครั้งแรกที่ให้ยาเคมีบำบัดนั้น (70%) และเกิดหลังจากเริ่มให้ยาเคมีบำบัดไปไม่นาน (เป็นนาที)
- ไม่มีปัจจัยที่ช่วยทำนายการเกิด ดังนั้นต้องเตรียมพร้อมที่จะรักษา
- เป็น Type I hypersensitivity reaction เป็นส่วนใหญ่
- กลไกการเกิดยังไม่แน่ชัด : อาจมีส่วนของ non- antitumor drug components เกี่ยวข้องด้วย

ยาเคมีบำบัดที่พบอุบัติการณ์ของ hypersensitivity reactions ได้บ่อย

- L-Asparaginase: 10-20% ของผู้ป่วยที่ได้ยา
- Paclitaxel }
- Docetaxel } 5% ของผู้ป่วยที่ได้ยา
- Procarbazine: type III reaction, interstitial pneumonitis, vasculitis

- Teniposide

Type I Hypersensitivity Reactions

Acute onset of:

- Wheezing and bronchospasm
- Pruritus
- Rash
- Angioedema
- Chest, back, extremity pain
- Agitation
- Hypotension

การจัดการกับ Chemotherapy-related hypersensitivity

- Prophylaxis: corticosteroids and antihistamines
- Treatment: epinephrine, corticosteroids, and antihistamines

Central venous access

Central venous access ได้แก่อุปกรณ์ที่ใส่ในหรือมีทางติดต่อกับเส้นเลือดดำใหญ่ของผู้ป่วย เพื่อให้ยา, เลือด, หรือน้ำเกลือและยังสามารถ draw เลือดผ่านอุปกรณ์นี้โดยตรง ทำให้ลดความเสี่ยงต่อการที่ยาโดยเฉพาะยาเคมีบำบัดรั่วออกนอกเส้นเลือด อีกทั้งยังอำนวยความสะดวกให้ผู้ป่วยไม่ต้องถูกแทงเส้นเลือดใหม่ในการรักษาแต่ละครั้ง

Central venous catheter (CVC) มี 2 ชนิด

1. Externally – placed percutaneous CVC

ตัวอย่าง : Cook catheters, Peripherally inserted central catheters (PICC), Subclavian catheters, Internal jugular catheters, Femoral venous catheters, Single lumen large bore introducers or sheaths (i.e.; Cordis, Arrow)

2. Tunneled CVC ตัวอย่าง : Hickman, Broviac, Groshong, Implanted venous access devices

ตัวอย่าง : Mediport, Norport, Infusaport, Port-A-Cath, Bard Hickman, Bard Groshong, Cathlink

คำแนะนำทั่วไปในการดูแล

1. ตรวจสอบอุปกรณ์ประกอบอย่างสม่ำเสมอ ได้แก่ ระวังการเล็ดรอด สำหรับ catheter, connections , fluids ที่กำลัง infused ให้ผู้ป่วย ,การทำงานของ pump, flow rate
2. ตรวจสอบและดูแลบริเวณ access site โดย
 - ให้ผู้ป่วยสังเกตอาการเจ็บ/ระคายเคือง , ไข้ที่ไม่มีสาเหตุแน่ชัด
 - ล้างมือก่อนและหลังทำการตรวจสอบหรือหัตถการใดๆ เช่น(palpating, inserting, replacing, dressing) ทุกครั้ง
 - คลำ insertion site ทุกวันจากภายนอกผ่าน dressing เพื่อตรวจอาการเจ็บ หรือสังเกตอาการอักเสบติดเชื้อ
 - รายงานแพทย์เมื่อพบสิ่งผิดปกติ
3. ควรเปลี่ยน exit site dressing อย่างน้อยทุก 5 วัน หรือเมื่อ dressing ลอกหลุด, ชื้น, หรือปนเปื้อน โดยใช้ aseptic technique (ใส่ mask และถุงมือ sterile) และบันทึกวันที่เปลี่ยน dressing
4. Heparin flush อย่างสม่ำเสมอขึ้นกับชนิดของ Central venous access
5. การ draw เลือดจาก Central venous access : ใช้ standard precaution และ aseptic technique , flush ด้วย saline 10-20 ml หลัง draw หรือให้เลือด ,แล้วตามด้วย heparin flush

เอกสารอ้างอิง

1. University of Colorado Hospital Policy and Procedures. Administration and disposal of intravenous chemotherapy ; management of extravasation of vesicant chemotherapeutic drugs; administration and handling of other cytotoxic agents ; handling and disposal of cytotoxic spills. และ Lines, central venous จาก [http : // medweb uhcolorado. edu](http://medweb.uhcolorado.edu).
2. DeVita VT , Hellman S, Rosenberg SA, eds. Cancer : principles and practice of oncology , 6th ed. Philadelphia : Lippincott-Raven, 2001.